

Chat
& Co.

#ALLES OM GELUKKIG TE ZIJN!

Geneviève Guilbault

**Chat
& Co.**

#ALLES OM GELUKKIG TE ZIJN!

Geneviève Guilbault

HOOFDSTUK 1

Terug van vakantie

HOOFDSTUK 1

Anna: Hoi, Morgane! Ik wil je mening horen. Zou ik vanavond mijn rode jeans dragen of mijn zwarte rok?

HALLO!

Ik: Waarom? Wat is er dan vanavond?

Anna: Ik ga naar de film met Greg.
Weet je nog? Ik heb je dat gisteren verteld.

Ik: O ja! Dat is waar!

Ik: Sorry. Ik was bijna vergeten dat je een normaal en evenwichtig liefdesleven kunt hebben.

Ik: Zit het nog goed tussen jullie?

Anna: Sinds gisteren toch nog wel.

Ik: Zoveel te beter.

TERUG VAN VAKANTIE

Anna: Je lijkt een beetje down. Nog altijd geen nieuws van Thomas?

Ik: Nee, helemaal niets.
Geen enkel bericht.
Meneer is liever alleen.

Anna: Weet je zeker dat hij wel bereik heeft waar hij is?

Ik: Geen idee.

Anna: Zie je wel! Ik ben er zeker van dat hij iets van zich laat horen als hij terug is.

Ik: Als jij het zegt...

Ik: Argh! Weet je wat het is? Ik snap er niks van! Ik snap niet waarom zijn ouders zo lang weg wilden! Drie weken zon! Dat is veel te lang!

GRRRR!

HOOFDSTUK 1

Ik: Ik bedoel... Zodra je over het strand geslenterd hebt, gezwommen hebt, drie liter zout water ingeslikt hebt in de branding, je rug verbrand hebt omdat je de zonnecrème vergeten bent, alle menu's van het buffet geproefd hebt en je alle frisdrankjes hebt gedronken tot je er buikpijn van krijgt, wat is er dan nog te doen?

Ik: Drie weken, dat is geen vakantie meer! Dat is... dat is kidnapping!

Anna: Zeg, jij kunt nogal overdrijven, Mo! Nogal veel zelfs, vind ik! 🙄

Anna: Ik had niet gedacht dat je Thomas nu al zo zou missen.

WAT?

Ik: Wat? Nee! Ik mis hem niet 'nu al'.

Ik: Ik mis hem 'gewoon'.

Anna: Daar ben ik nog niet zo zeker van! Je doet maar alsof. In het echt kun je niet wachten tot hij terug is!

TERUG VAN VAKANTIE

Ik: Whatever!

Anna: Ja hoor, je doet alsof!

Anna: Je kijkt uit naar hem. 😊

Anna: Je verlangt.

Anna: Je smacht.

Anna: Je wordt ongeduldig.

Anna: Je wordt gek.

OMG!

Ik: Genoeg, Anna! Jij bent het die overdrijft!

Anna: Maar ik heb toch gelijk! 😊

Ik: Je droomt. Er is niets tussen ons.
Tenminste, nog niet.

Ik: En misschien wel nooit
als het zo doorgaat.

HOOFDSTUK 1

Anna: Geduld, Mo. Ik ben er zeker van dat het tussen jullie beter zal gaan.

Ik: Geduld? Ik heb niks anders dan geduld. Ik heb er genoeg van geduld te hebben. 😡

Ik: Ik had nooit mogen toegeven. Ik had nooit mogen toestemmen in een date met hem.

Ik: Wat had ik dan gedacht? We hebben het over Thomas!

Ik: Thomas-de-rokkenjager-die-om-de-twee-weken-van-*blonde*¹-wisselt. Thomas-de-knappe-kerel-die-zich-niet-kan-bedwingen-lief-te-kijken-naar-elk-meisje-dat-hij-tegenkomt. Thomas-met-wie-ik-nog-geen-enkele-fatsoenlijke-date-gehad-heb.

TERUG VAN VAKANTIE

Anna: Hé, op tijd naar adem happen, wil je?

Anna: Je weet heel goed dat het niet Thomas' schuld is dat jullie dates geen succes waren. Dat kun je hem niet verwijten.

Anna: Geef hem een kans.

NEE?!

Het kost me moeite het toe te geven, maar Annabelle heeft gelijk. Thomas heeft verschillende keren geprobeerd een droomdate op te zetten. Jammer genoeg mislukte dat telkens. Stonden de planeten niet goed? Was de stand van de sterren nefast voor onze liefde? Wie zal het zeggen? Ik weet niet veel van astrologie en nog minder van astronomie. Het enige dat ik weet, is dat elke poging een gigantische flop werd:

HOOFDSTUK 1

- EERSTE POGING:
wandelen in de maneschijn.

Complicatie bij deze poging: -----

ijzel die de wegen onberijdbaar
maakte voor auto's (en gevaarlijk
voor voetgangers). School
gesloten, winkels gesloten,
de hele stad zowat gesloten.
Niet erg veilig of aantrekkelijk.

* DATE GESCHRAPT! *

- TWEEDE POGING:
intieme date in het beste
(en zowat enige)
restaurant van de stad.

Complicatie bij deze poging: -----

heftige buikgriep een
paar uur voor onze date.

TERUG VAN VAKANTIE

(Ik heb tot de ochtend
kokhalzend boven de wc-pot
gehangen met buikkrampen
die wel op appendicitis
leken.) Niet erg hygiënisch
of romantisch.

* DATE GESCHRAPT! *

→ DERDE POGING:

thuis filmpje kijken met
popcorn à volonté.

Complicatie bij deze poging:

verrassingsbezoek van Thomas'
(opgewonden) ouders die hem
vroegen meteen zijn koffers te
pakken: 'We vertrekken stante
pede naar de zon! Geen sprake van
dat we de eindejaarsfeesten in de
sneeuw en de kou doorbrengen!'
Erg oneerlijk en frustrerend.

* DATE GESCHRAPT! *

HOOFDSTUK 1

Ik: Ik geef toe dat we nogal wat pech hadden.

Anna: Geef de moed niet op. Jullie krijgen de tijd om je te herpakken. Mijn pinkje zegt dat de volgende keer de goede zal zijn.

Hi! Hi!

Ik: Je pinkje, hè? 😊 En wat heeft je pinkje nog meer te vertellen?

Ik: Heeft het nog belangrijke informatie over mij?

Ik: Of me mooie verrassingen te wachten staan in het nieuwe jaar?
O, zeg nu niet dat de *No Name* eindelijk wereldwijd doorbreekt?

Ik: Of nog beter: ik vind misschien een baan bij de meest prestigieuze krant van de planeet?

Anna: Ben je hyper geworden van het chatten in de vakantie of zo? Ik kan je amper volgen, Morgane!

TERUG VAN VAKANTIE

Ik: Ja, ik ben wat opgewonden, sorry. Ik heb de vermogens van je pink wat overschat. Ik vermoed dat die niet praat-zieker is dan een houten plank!

Anna: Inderdaad. Maar ik kan er wel altijd op rekenen om in mijn oor te peuteren. Heel efficiënt. 😊

Ik: Mij goed, zolang hij niet de neiging heeft in je neus te peuteren.

Anna: Maak je geen zorgen. 🙄

Anna: Om terug te komen op je toekomst: je leven is het resultaat van de keuzes die je maakt. Neem de goede beslissingen en dat leidt je zo ver als je wenst. Neem slechte en je ondervindt de gevolgen.

Ik: Eh, oké. Een beetje deprimerend, vind je niet? Bovendien laat dat weinig ruimte voor fouten.

HOOFDSTUK 1

Anna: Het is de waarheid. Zo zegt mijn therapeut toch.

Ik: Je therapeut? Sinds wanneer ga jij naar een therapeut?

Anna: Sinds gisteren. Ze is geweldig! 😊

HUH?

Anna: Het is een van mijn goede voornemens: beter omgaan met het overlijden van mama. Jij gaf me dat idee, weet je nog? Jij zei me dat het je geholpen had het vertrek van je vader te verwerken.

Ik: Natuurlijk weet ik dat nog.

Ik: Ik ben er nog niet 100% mee in het reine (ik geef toe dat ik soms nog hoop dat hij terugkomt), maar ik denk dat ik er goed mee om kan.

Anna: Je kunt er heel goed mee om, Morgane. En dat wil ik ook.

I ♥ u

TERUG VAN VAKANTIE

Ik: Een heel goede beslissing, Anna. Ik ben trots op je.

Anna: Dank je wel. En jij? Wat zijn jouw goede voornemens?

Ik: Ach... Ik geloof daar niet in.

Anna: Nu verbaas je me!

Anna: Jij bent altijd de eerste om de wereld te verbeteren. Waarom niet door eerst aan jezelf te werken?

Ik: Ik wil wel, maar ik zie niet hoe ik iets dat al perfect is moet verbeteren.

Anna: Ik bewonder je bescheidenheid, schat! LOL!

Hi! Hi! Hi!

Anna: Serieus, goede voornemens kunnen geen kwaad, vind je niet?

HOOFDSTUK 1

Anna: Hé, dat zou een geweldig onderwerp kunnen zijn voor de volgende *No Name*!

Ik: Te laat. Die is bijna klaar.

Anna: Nu al? Je had toch beloofd ook iets leuks te doen?

Ik: Dat deed ik ook. Ik heb mijn familie bezocht, gekookt met mijn moeder, veel tijd doorgebracht met Louba en Yanie, sneeuw geschept, met mijn hond, mijn kat, mijn schildpadden en mijn parkiet gespeeld, geshopt en ik ben zelfs gaan sleeën!

Anna: *My God!* Je had het drukker dan ik!

Anna: Wanneer schreef je de *No Name*? Als je sliep?

TERUG VAN VAKANTIE

Ik: Dat zou handig zijn, ja.

Ik: Mijn moeder heeft me vroeger dan voorzien naar school gebracht. Dus heb ik maar wat gewerkt.

Anna: Je bent al op onze kamer? Waarom? De lessen beginnen pas over twee dagen.

Ik: Ik weet het. Ik had wat tijd nodig voor mezelf.

Anna: Ah, oké. Laat iets weten als je gezelschap wilt.

Ik:

Anna: See you!

Bye!

HOOFDSTUK 1

En zo zijn we vertrokken voor een nieuw jaar. Ik moet zeggen dat ik me wel goed voel, zo helemaal alleen op mijn kamer. Niemand die me vraagt de tafel te dekken. Niemand die me vraagt wat schoon te maken. Niemand die me vraagt de afwas te doen, de auto sneeuwvrij te maken, melk te gaan kopen of de dikke spin in de badkamer te doden. (Geen sprake van dat ik die doodmaak: ik heb ze naar de kelder gebracht, waar ze warm en veilig is.) Ik kan naar de muziek luisteren die ik wil horen. Wanneer ik wil. En zo luid als ik wil. Ik kan de hele dag tv-kijken. Ik kan dansen, zingen, schreeuwen – wel niet te luid! – en in mijn blootje rondlopen als ik dat zou willen – pas nadat ik de gordijnen heb dichtgedaan en drie keer gecontroleerd heb of de deur van mijn kamer op slot is.

Let op! Denk nu niet dat ik van mijn moeder af wil. Ik ben dol op mijn moeder! Ze is geweldig. Ze is ruimhartig, ze heeft altijd een goed humeur – zolang ze 's ochtends haar drie koppen koffie heeft gehad – ze is grappig – bij momenten – ze is gemakkelijk – niemand kan beter commentaar geven bij films dan zij met haar cartoonstemmetje – en bovendien houdt ze het allermeeest van mij.

TERUG VAN VAKANTIE

Het geval wil dat ik, door naar de peda te verhuizen, het afgeleerd heb haar 24/7 bij me te hebben. De hele vakantie is ze geen duimbreed van mijn zij geweest. Ze gaf me een manicure, een pedicure, een gezichtsbehandeling, een massage, een masker van artisjokpuree, een volledige ontharing met was, highlights, dental bleaching, en ze stelde zelfs voor te betalen voor een wimpverlenging.

Heftig, niet? Dat is nog niet alles: elke ochtend had ik recht op ontbijt op bed! Elke. Ochtend. Wat? Vind je dat ik niks te klagen heb? Je vergist je! Ik heb de kwestie bestudeerd en ben tot de conclusie gekomen dat het onmogelijk is op de lange termijn een echt bevredigend gevoel te krijgen van elke ochtend in je bed ontbijten. Zo verliep de evolutie van het welbevinden zoals ik het vastgesteld heb:

HOOFDSTUK 1

DAG 1

De betrokkene (dat ben ik dus!) is verrast. Ze heeft waardering voor de aandacht, die ze als 'prettig' en 'attent' typeert. Ze geniet van het lekkers en wenst stiekem dat deze ervaring zich mag herhalen tot in de eeuwigheid.

DAG 2

De betrokkene (nog altijd ik!) heeft er geen woorden voor. Twee keer achter elkaar? Wow!

DAG 3

De betrokkene (je vat 'm nu wel) begint zich vragen te stellen. Heeft de moeder iets gedaan waarvoor ze iets moet goedmaken, of wil ze gewoon haar aanbeden dochter verwennen?

DAG 4

De betrokkene houdt van uitgebreid ontbijten, maar wil die ochtend toch liever een gewone kom ontbijtgranen. Ze krijgt te horen dat dat onmogelijk is.

TERUG VAN VAKANTIE

Op het menu staan eieren, croissants, gebakken aardappeltjes, vers fruit, kaas en versgeperst sinaasappelsap. Alweer.

DAG 5

De betrokkene had liever wat langer uitgeslapen. En heeft bovendien geen honger. De etentjes hebben zich tijdens de feestdagen vermenigvuldigd, de maag van de betrokkene begint tekenen van vermoeidheid te vertonen en dreigt zelfs in staking te gaan als de situatie niet zo snel mogelijk weer normaal wordt.

DAG 6

De betrokkene heeft de indruk in een bakkerij te slapen gezien de hoeveelheid croissantkruimels in het bed.

DAG 7

De betrokkene begint doorligwonden te krijgen. Er moet een eind aan komen.

HOOFDSTUK 1

Een week. Ik heb het een week volgehouden. Daarna heb ik de wekker 's morgens zo vroeg gezet dat ik heel zeker voor mijn moeder uit de veren was. Ik had de slapste uitvluchten: 'Ik was niet meer moe, mama.' Om het even wat! 'Ik had zin om te gaan wandelen met Loebas.' Pfft! 'De sneeuwruimer maakte me wakker.' Oeps, het had nog niet eens gesneeuwd! 'Ik wil in topvorm zijn.' Nog in geen honderd jaar!

Geen erg ontspannende vakantie, zeg je? Helemaal mee eens! Als het verloop van mijn kerstvakantie het witte doek zou halen, zou de film deze titel dragen: *De wondere wereld van Mama Klittenband*.

Daarom ben ik vroeger teruggekeerd naar mijn peda. Om me te ontspannen. Vrij te ademen. Te slapen. Mezelf te horen nadenken. En op dit ogenblik zijn al mijn gedachten gewijd aan de schoolkrant (alweer, ik weet het!). Het nummer dat ik gisteravond ben beginnen samen te stellen is vrij sterk. Het gaat over relaties. Ik had de lezers allang een speciale editie beloofd over dat onderwerp, maar ik heb zoveel getuigenissen binnengekregen dat ik het voor de feestdagen niet verwerkt kreeg.

Ik sta al vrij ver met de samenstelling, maar slaag er maar niet in mijn inleiding af te maken. En ik weet waarom. Vanwege het idee dat

TERUG VAN VAKANTIE

Annabelle in mijn hoofd stak. Idealiter bewaar ik mijn nummer over relaties voor later en maak ik van de jaarwissel gebruik om het thema van de goede voornemens aan te pakken. Ikzelf voel niet bijzonder veel voor die goed ingeburgerde traditie, maar ik weet dat de meeste leerlingen zich door het onderwerp aangesproken voelen.

Hoe meer tijd er overheen gaat, hoe meer ik tegen mezelf zeg dat ik deze speciale editie over goede voornemens niet mag laten schieten. Vooruit! Ik laad mijn smartphone op, zet mijn computer aan en ga aan het werk. Als ik er echt aan begin (en mijn tijd niet verdoe met chatten met mijn vrienden), krijg ik het voor het eind van de dag wel klaar.

Romeo: Ben je daar, Morgane?

Ik: Altijd op post!

Romeo: Ik moet je iets belangrijks zeggen. Je zult ervan Om. Val. Len!

Hi! Hi!

Ik: Ik ben dol op belangrijke dingen.
Vooral als ik ervan Om. Val!

HOOFDSTUK 1

Romeo: Zit je goed? Ga anders snel zitten. Dat vermindert het gevaar op hersenschade als je het bewustzijn verliest.

Eddy: Shoot, Romeo! We hebben niet de hele dag!

Ik: Hé, hallo, Ed! 😊
Weet jij het nieuws al?

Eddy: Ik? *Of course not!* Ik ben per slot gewoon de *chum*² van Romeo! Waarom zou hij me belangrijke dingen vertellen?

Romeo: Niet zo kinderachtig, Eddy!

Romeo: Ik wilde het gewoon spannend maken voor Morgane! Bovendien, het zou me verbazen als het je interesseerde.

Eddy: Ik zei: shoot!

Romeo: Oké. Klaar, Morgane?
Hier gaan we!

WAT?!

TERUG VAN VAKANTIE

Romeo: *La petite rive*³ zoekt stagiairs voor de zomer.

HUHA?

Romeo: Dit is je kans!

Oké, ik geef toe dat ik een beetje het noorden kwijt ben. *La petite rive*? Wat is dat? Ik had groot nieuws verwacht, zo van 'je bent gekozen voor een humanitaire missie naar Afrika' of 'de *Huffington Post* is zo onder de indruk van de *No Name* dat ze je wil inlijven om online artikels te schrijven'. Maar *La petite rive*, dat lijkt... laten we zeggen... iets minder groot...

Romeo: Waar heb je het over?

Eddy: Omdat ze niets te zeggen heeft, *of course*! Je hebt het over groot nieuws! Een baan als stagiaire bij een klein blaadje. Pfft! Wat een dode mus! Ja... daar ben jij nogal goed in tegenwoordig. 😞

Romeo: Waar heb je het over?

HOOFDSTUK 1

Eddy: Je hebt me een date met alleen ons tweetjes beloofd deze vakantie. *Still waiting!*

Romeo: Gaat het weer daarover? Echt, Ed, laat het! Ik kon niet weten dat mijn ouders me mee zouden nemen op skivakantie.

Eddy: Je kon mij mee vragen!

Romeo: Je kunt niet eens skiën!

Eddy: *So what?*

Hi! Hi! Hi!

Romeo: Wat zou je gedaan hebben? Skiles genomen hebben?

Eddy: Ben je gek? Ik zou in de chalet gebleven zijn om warme chocolademelk te drinken.

Romeo: En ik zou me dan de hele tijd schuldig gevoeld hebben dat ik me amuseerde terwijl jij in je hoekje zat? Nee, bedankt!

TERUG VAN VAKANTIE

Eddy: We konden elkaar dan tenminste af en toe zien.

ROFL

Ik: Hé, jullie twee, genoeg. Regel jullie zaakjes onder elkaar!

Ik: Wat is *La petite rive*, Romeo?

Romeo: Dat is de stadskrant.

Eddy: De dorpskrant, bedoel je.

Romeo: Ze zoeken studenten voor deze zomer. Ik dacht dat het je wel zou interesseren.

Ik: Mwah.

Romeo: Hoezo, mwah? Dat is toch een buitenkans!

Ik: Dat is toch maar een klein blaadje. Wat kan dat nu te vertellen hebben?

HOOFDSTUK 1

Romeo: Precies! Er valt al jaren NIETS meer te vertellen!

Romeo: Het 'schokkende' leven van Kat-Kat, de chihuahua van de burgemeester, boeit niemand.

Romeo: Niemand geeft een zier om het belang van herbruikbare servetten in het buurtrestaurant.

WAT?!

Ik: Wat? Hoezo niemand geeft een zier? Zoiets kan in een gemeenschap het verschil maken qua ecologische voetafdruk.

Romeo: Je begrijpt wat ik wil zeggen, Morgane. Die krant heeft nieuw bloed nodig.

Romeo: Dit is hét moment om je te laten zien. Met hét onderwerp.

TERUG VAN VAKANTIE

Ik: Ja, ik snap wat je bedoelt. Ik geef toe: dat is interessant, maar om eerlijk te zijn had ik grotere plannen voor de zomer.

Romeo: Ik weet het, maar ik zie je op jouw leeftijd nog geen baantje vinden bij de *New York Times*.

Ik: Waarom niet?

Romeo: Je weet dat je daarvoor naar New York moet? En Engels moet spreken? Ik wil je enthousiasme niet fnuiken, maar Engels is niet je sterkste vak.

GRRRR!

Ik: Hé, dat is niet aardig!

Eddy: *Romeo is right.*
Je sukt in Engels.

WHAT?!?

Ik: Oké, kies je nu zijn kant opeens?

HOOFDSTUK 1

Eddy: Hij is mijn *chum*.
Ik moet wel. 😊

Romeo: *Thanks, Ed!*

Eddy: *You're welcome!*

Hi! Hi! Hi!

Ik: Oké, het zit weer goed
tussen jullie, lijkt het. ❤️

Ik: Ik laat jullie, liefjes. Ik zal er
eens goed over nadenken.

Ik: Bedankt voor de info, Romeo.

Romeo: Graag gedaan. Ik stuur je
de link. Je hoeft alleen maar het
online formulier in te vullen.

Ik: 👍

Bye!

TERUG VAN VAKANTIE

Ik heb amper de link geopend die Romeo me stuurde of ik krijg al een nieuw bericht. O, het is Thomas! Eindelijk!

Gelukkig kan hij me niet zien!

Voor niets ter wereld zou ik willen dat hij kon zien hoe ik breed zit te glimlachen en hoe mijn ogen nog meer fonkelen dan alle sterren samen. Ik laat me op mijn bed vallen en wacht enkele ogenblikken voor ik antwoord. Wat? Ik wil niet al te gretig (of wanhopig) overkomen.